

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

การพัฒนาความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 ของเด็กปฐมวัย

โดยใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพ

The Development of the Ability of Writing Arabic Numbers 1-10 of the Early Childhood
Using the Set of Image Recognition Writing

มัทนา ทองตั้ง

นักศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

E-mail : Mun_tana123@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการเขียนแบบจดจำรูปภาพ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ที่มีต่อการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 แบบจดจำรูปภาพ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี กำลังศึกษาในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 โดยใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพ จำนวน 20 แผน, แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 ของเด็กปฐมวัย จำนวน 2 ชุด ชุดละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 20 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 โดยใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานโดยคำนวณจากสูตร t-test แบบ Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 หลังใช้การเขียนแบบจดจำรูปภาพสูงกว่าก่อนการใช้การเขียนแบบจดจำรูปภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย, การเขียนแบบจดจำรูปภาพ, ตัวเลขอารบิก 1-10

Abstract

The objectives of this research are 1) to compare the ability to write Arabic numbers 1 - 10 of early childhood before and after writing a picture memorization form, and 2) to study the satisfaction of early childhood, towards writing Arabic numbers 1 - 10 with picture recognition. The sample group includes Early childhood boys and girls aged 5-6 years, studying in kindergarten Year 3 for 20 persons, obtained by Cluster Random Sampling method. The tools used in the research are an activity plan for writing Arabic numerals 1-10

by using a picture recognition drawing of 20 pages. Plan, 2 sets of tests to measure the ability to write Arabic numbers 1-10 of preschool children, each of 10 items, totaling 20 items, and a questionnaire to assess the satisfaction of early childhood with writing Arabic numbers 1-10 by using image recognition drawing. The statistics used in the data analysis consisted of Mean score ($\bar{X}$), standard deviation (S. D.), and hypothesis testing were calculated from the Dependent Samples t-test formula. The research results showed that early childhood children can write Arabic numerals 1-10 after using image recognition was statistically significantly higher than before at the .01 level, and satisfaction of early childhood children overall is at a high level, which is in accordance with the assumption.

Keywords: Early Childhood, Image Recognition Writing, Arabic Numbers 1-10

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย เป็นการศึกษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับเด็กแรกเกิดถึง 6 ปี เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างมีคุณภาพ และต่อเนื่อง (คู่มือหลักสูตรปฐมวัย, 2560) โดยเฉพาะทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ซึ่งมีความสำคัญและเป็นความรู้เบื้องต้นที่มีส่วนช่วยพัฒนาสติปัญญาของเด็กปฐมวัย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้ เรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าโดยผ่านการคิด การใช้ภาษา การสังเกต การจำแนกเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ การรู้จำนวนตัวเลขและเวลา ซึ่งเด็กเรียนรู้และเกิดความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์จากการทำกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน (นุจิรา เหล็กกล้า, 2561) ดังนั้นการปลูกฝังให้เด็ก มีความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ จึงเป็นการปูพื้นฐานความเข้าใจด้านคณิตศาสตร์ต่อไปในอนาคต โดยการเขียนถือเป็นทักษะหนึ่งในการส่งเสริมประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์เพราะเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนของเด็ก โดยการเขียนของเด็กจะเป็นไปตามพัฒนาการของเด็ก ตามลำดับขั้นของอายุ และความพร้อมของสมอง กล้ามเนื้อมือตลอดจนความสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อมือกับสายตา ซึ่งเป็นผลมาจากการสั่งงานของสมอง จึงต้องอาศัยการฝึกฝนและการเรียนรู้อย่างถูกวิธี (ศุภมาส จิรอกอบสกุล, 2559) โดยการฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ ตามความสนใจของเด็ก เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน จนสามารถถ่ายทอดเองได้และค่อยฝึกฝนความถูกต้องสวยงามภายหลัง โดยผดุง อารยะวิญญู (2544) ได้กล่าวถึงเด็กที่มีปัญหาและข้อบกพร่องในการเขียนเกิดจากความบกพร่องในการจำ (Recall Deficits) และจากการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องของการจดจำและเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 คือ เด็กไม่สามารถเขียนตัวเลขให้ถูกต้องได้ ยังมีความสับสนกับตัวเลขบางตัว เช่น ตัวเลข 6 และ 9 มักเขียนตัวเลขแบบกลับหัว ม้วนหัวผิด เขียนตัวเลขผิดทิศทาง โดยบรรจบ ยศภาธร (2552) กล่าวว่าหากเด็กปฐมวัยมีปัญหาทางการจำตัวเลข จะทำให้เด็กไม่สามารถที่จะพูดเรียงลำดับตัวเลขที่ได้ยิน และไม่สามารถเขียนตัวเลขให้ถูกต้องได้ เนื่องจากมีความจำไม่ดีส่งผลให้เด็กกลุ่มนี้เรียนตามเพื่อนไม่ทัน ทั้งนี้การใช้รูปภาพเป็นสื่อกลยุทธ์หนึ่งในการช่วยจำ เป็นการให้เด็กจับคู่ภาพกับคำศัพท์ ตัวอักษร หรือตัวเลข ถือเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะเป็นวิธีที่ทำให้เด็กจดจำได้ดีที่สุดในการจัดระบบการจำในสมอง

(ธีรวิรา ปลาตะเพียนทอง, 2562) สอดคล้องกับ วรรณาท รักสกุลไทย (2554) กล่าวว่า สื่อที่ติดอย่างหนึ่ง คือ สื่อรูปภาพ เพราะแสดงความแตกต่าง จดจำง่าย การใช้รูปภาพจึงมีความสำคัญและมีบทบาทต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของเด็กปฐมวัย เปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงจากการเรียนรู้ ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจและจดจำได้รวดเร็ว และช่วยให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน (หลักสูตรปฐมวัย, 2560) โดยสื่อที่เป็นรูปภาพช่วยกระตุ้นด้านการแปลความหมาย และด้านเหตุผลด้วยการใช้รูปภาพในการเรียนรู้ตัวเลขผ่านการสังเกต เปรียบเทียบ ลักษณะ รูปร่าง การลากเส้นตัวเลข อารบิก 1-10 โดยใช้รูปภาพง่ายๆที่เด็กรู้จักเป็นเครื่องมือช่วยให้เด็กจดจำลักษณะต่างๆของตัวเลขอารบิก 1-10 มุ่งให้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข มีโอกาสพัฒนาการคิดแก้ปัญหา เลือกตัดสินใจ สื่อความหมาย และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยแนะนำรูปภาพ การเปรียบเทียบรูปภาพที่มีความหมายใกล้เคียงกับลักษณะรูปร่างของตัวเลขอารบิก 1-10 เพื่อง่ายต่อการจดจำและการเขียนตัวเลขในเด็กปฐมวัย

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 ของเด็กปฐมวัย โดยใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพ โดยผู้วิจัยใช้รูปภาพที่เด็กรู้จักและพบเจอในชีวิตประจำวัน ร่วมกับกิจกรรมเสริมประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ด้านการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 โดยการเรียนรู้ลักษณะรูปร่าง ทิศทางการลากเส้นตัวเลขผ่านการจดจำรูปภาพ ช่วยฝึกให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้การเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 แบบรูปธรรมผ่านประสบการณ์จริง ซึ่งเป็นการส่งเสริมทักษะด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย อีกทั้งช่วยให้เด็กมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวกับตัวเลข สามารถจดจำและเขียนตัวเลขได้เป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ ทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป รวมทั้งสำรวจความพึงพอใจของเด็กที่มีต่อการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 แบบการจดจำรูปภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของครูผู้สอนในการปรับปรุงส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ทางด้านจำนวนและตัวเลขระดับปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการเขียนแบบจดจำรูปภาพ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีต่อการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 แบบจดจำรูปภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี กำลังศึกษาในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนอนุบาลช้าง อ.เมืองพังงา จ.พังงา สังกัดเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 5 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 20 คน ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) คือ จับสลากเลือกเด็กมา 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

2. ขอบเขตตัวแปร

- 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเขียนแบบจดจำรูปภาพ
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
  1. ความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 ของเด็กปฐมวัย
  2. ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 แบบจดจำรูปภาพ

3. ขอบเขตเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้งๆละ 30 นาที ช่วงระหว่าง 09.00-09.30 น. รวมทั้งสิ้น 20 ครั้ง ตามแผนการจัดประสบการณ์การเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 โดยใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพของเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยอาศัยการวิจัยแบบทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลองตามแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ศึกษาทฤษฎี ขอบข่าย หลักการ รูปแบบ จิตวิทยาพัฒนาการเด็กปฐมวัย และเอกสารงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กปฐมวัย วิธีการสร้างแผนการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสำหรับเด็กปฐมวัย และการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจสำหรับเด็กปฐมวัย

2) สังเคราะห์หลักสูตร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาออกแบบเครื่องมือสำหรับการวิจัย ดังนี้

2.1) แผนการจัดกิจกรรมการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 โดยใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพ จำนวน 20 แผน

2.2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 ของเด็กปฐมวัย มีทั้งหมด 2 ชุด ชุดละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 20 ข้อ

2.3) แบบประเมินความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 โดยใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพ

3) หาคูณภาพเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย เพื่อปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีความถูกต้องเหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้มีลำดับขั้นตอนการเก็บข้อมูล ดังนี้

2.1 ขอความร่วมมือกับผู้บริหารโรงเรียนในการทำวิจัย และสร้างความคุ้นเคยกับเด็กกลุ่มตัวอย่างก่อน 1 สัปดาห์

2.2 ทำการทดสอบความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 ของเด็กกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง (Pretest)

2.3 ดำเนินการทดลองจัดประสบการณ์การเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 โดยใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพกับกลุ่มตัวอย่าง พร้อมให้เด็กทำแบบประเมินความพึงพอใจทุกครั้งหลังดำเนินการจัดกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์

2.4 เมื่อดำเนินการทดลองครบ 10 สัปดาห์แล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 ของเด็กกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลอง

2.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการเขียนแบบการจดจำรูปภาพ พบว่า เด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 หลังใช้การเขียนแบบจดจำรูปภาพสูงขึ้น โดยก่อนใช้การเขียนแบบจดจำรูปภาพ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.15 คะแนน หลังใช้การเขียนแบบจดจำรูปภาพ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.7 คะแนน โดยหลังใช้การเขียนแบบจดจำรูปภาพมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น 2.55 คะแนน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพ

	N	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	t	p
การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	20	17.15	0.745			
การทดสอบหลังเรียน (Posttest)	20	19.70	0.470	2.55	18.856	.000**

** p<.01

2. ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีต่อการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 แบบการจดจำรูปภาพ พบว่า เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 แบบการจดจำรูปภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.27) และจากการพิจารณาประเด็นคำถามทั้ง 5 ประเด็น พบว่าประเด็น “กิจกรรมนี้ทำให้ฉันเขียนตัวเลขได้ถูกต้องและง่ายขึ้น” มีระดับค่าความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{X} = 2.945$, S.D. = 0.229) รองลงมาคือ ประเด็น “กิจกรรมนี้สามารถทำให้ฉันจดจำลักษณะของตัวเลขได้” ($\bar{X} = 2.920$, S.D. = 0.274) และประเด็นถัดมา คือ “กิจกรรมนี้มีรูปภาพประกอบสวยงาม ทำให้ฉันสนใจเรียน” ($\bar{X} = 2.915$, S.D. = 0.279) และระดับค่าพึงพอใจต่ำที่สุดคือ ประเด็น “ฉันอยากให้มี

กิจกรรมแบบนี้” และ “กิจกรรมนี้ทำให้ฉันสนุกและมีความสุข” ($\bar{X} = 2.910$, S.D. = 0.284) ตามลำดับ
ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าความพึงพอใจต่อการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 แบบจดจำรูปภาพ

ที่	ประเด็นคำถาม	ค่าเฉลี่ย		ระดับความพึงพอใจ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	กิจกรรมนี้ทำให้ฉันสนุกและมีความสุข	2.910	0.284	พึงพอใจมาก
2	กิจกรรมนี้สามารถทำให้ฉันจดจำลักษณะของเลขได้	2.920	0.274	พึงพอใจมาก
3	กิจกรรมนี้ทำให้ฉันเขียนเลขได้ถูกต้องและง่ายขึ้น	2.945	0.229	พึงพอใจมาก
4	กิจกรรมนี้มีรูปภาพประกอบสวยงามทำให้ฉันสนใจเรียน	2.915	0.279	พึงพอใจมาก
5	ฉันอยากให้มีกิจกรรมแบบนี้	2.910	0.284	พึงพอใจมาก
เฉลี่ยรวม		2.92	0.27	พึงพอใจมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. เด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 หลังใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า ความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 ของเด็กปฐมวัย ที่ใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพ เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมการเขียนของเด็กปฐมวัย ทั้งด้านร่างกาย คือ การฝึกการลากเส้นตามแบบรูปภาพช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมือ และการส่งเสริมด้านสติปัญญา โดยการรับรู้และจดจำภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของความพร้อมทางการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ ภัสลาภรณ์ มูลโพธิ์ (2551) ได้กล่าวว่า เด็กพร้อมที่จะเขียนก็ต่อเมื่อสามารถรับรู้ จดจำจำแนกภาพที่เห็นได้ว่าเป็นภาพอะไร ทั้งนี้การฝึกความจำในเด็กปฐมวัยที่สำคัญอย่างหนึ่งนั้น คือการจดจำโดยใช้รูปภาพ สอดคล้องกับธีรวิภา ปลายตะเพียนทอง (2562) กล่าวว่า การใช้เทคนิคช่วยจำโดยใช้ภาพ (Picture) เป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพราะเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีที่สุดในการจัดระบบการจำในสมอง ซึ่งสื่อรูปภาพจะช่วยให้การรับรู้ได้ดี โดยเฉพาะภาพถ่ายและภาพวาดจะดีกว่าการใช้ตัวอักษรบรรยาย เพราะจะทำให้แปลความหมายถูกต้องยิ่งขึ้น และจากกรวยประสบการณ์ของ เอเดการ์ เดลีย์ การใช้สื่อรูปภาพในการจัดการเรียนการสอนสามารถช่วยส่งเสริมกระบวนการจำ และกระบวนการเรียนรู้ได้ดีกว่าการอ่าน และการฟัง หากมีการใช้สื่อรูปภาพร่วมกับกระบวนการเขียนโดยส่งเสริมให้เด็กลงมือปฏิบัติจริง จะสามารถช่วยให้เด็กเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น และนัฏอริน แสงพงษ์พิทยา. (2556) กล่าวว่า เด็กวัย 2-7 ขวบ มีกระบวนการคิดที่เป็นโมโนภาพมากกว่าจะคิดโดยใช้ภาษาถ้อยคำ ดังนั้นการเสนอสารด้วยภาพให้แก่เด็กวัยนี้ จะทำให้เขาสามารถโยงความสัมพันธ์ระหว่างภาพต่างๆ ได้ดีกว่าการใช้เฉพาะภาษาถ้อยคำเท่านั้น ทั้งนี้เด็กปฐมวัยจะสนใจสื่อรูปภาพที่มีลักษณะสีสันสดใส หากเป็นภาพที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของเด็กจะช่วยกระตุ้นความสนใจ และความจำของเด็กได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับลัดดาวรรณ สัมภเวษ (2554) กล่าวว่าเด็กชอบรูปภาพที่มีลักษณะง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ชอบภาพสีสันมากกว่าภาพขาวดำ เด็กชอบดูภาพมากกว่าอ่านหนังสือ เด็กจะดูทุกอย่างในภาพอย่างละเอียดลออ ในภาพจึงไม่จำเป็นต้องมีตัวหนังสือ เพราะเด็ก

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

ทั้งที่อ่านหนังสือออกหรือไม่ออกจะทำความเข้าใจความหมายจากรูปภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจนจิรา ลักษณะบุญส่ง (2554) ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารด้วยภาพที่ทำให้เกิดการรับรู้ เข้าใจ จดจำและการ ตอบสนองของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ผลคะแนนการทดสอบในเรื่องการรับรู้ เข้าใจ และจดจำภาพ ใน เรื่องความพฤติกรรมและวินัยเบื้องต้น หลังจากการใช้สื่อภาพประกอบแล้ว มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยจากผล คะแนนการทดสอบก่อนใช้สื่อภาพประกอบ

2. ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัย ที่มีต่อการเขียนตัวเลขอารบิก 1 - 10 แบบการจดจำรูปภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าเด็กชอบกิจกรรมดังกล่าว เพราะสามารถทำให้เด็กเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 ได้ถูกต้องและง่ายขึ้นกว่าก่อนใช้การเขียนแบบการจดจำรูปภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของธิดารัตน์ กลิ่น อำนวน (2560) ศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้สื่อตามแนวคิดการสอนแบบมอน เทสซอร์รี่ พบว่าหลังจากการจัดประสบการณ์การพัฒนาทักษะด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้สื่อตาม แนวคิดการสอนแบบมอนเตสซอร์รี่ชั้นอนุบาล 2 โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์อยู่ใน ระดับมาก อีกทั้งเด็กพึงพอใจต่อการเขียนแบบการจดจำรูปภาพ เพราะมีรูปภาพประกอบสวยงาม ซึ่งช่วย กระตุ้นความสนใจของเด็กมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดาวรรณ ลัมภเวษ (2554) ศึกษาภาพ สัญลักษณ์ที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี ผลการวิจัยพบว่าเด็กส่วนใหญ่ชอบภาพที่มีลายเส้นปานกลางไม่ ใหญ่เกินไป มีความชัดเจน ไม่ซับซ้อน มองเห็นง่าย ชอบสีที่สะดุดตา ทั้งนี้อาจต้องเพิ่มเติมกิจกรรมที่กระตุ้นให้ เด็กเกิดความสุขและอยากให้มีกิจกรรมนี้อีก เช่น เพิ่มเกมการศึกษาหรือรางวัลในกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของณัฐญา นันทราช (2563) พบว่า ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์การ เรียนรู้แบบไฮสโคปด้วยกิจกรรมเกมการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.64 อยู่ในเกณฑ์มาก ช่วยดึงดูดความสนใจของ นักเรียนได้เป็นอย่างดี และเนื้อหาไม่ยากเกินไป เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 สัปดาห์แรกเด็กต้องการปรับตัวในการเตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรม เนื่องจากเป็น กิจกรรมใหม่ที่เด็กไม่เคยทำมาก่อน จึงควรใช้เวลาในการสร้างความคุ้นเคยกับเด็กและอธิบายวิธีการปฏิบัติให้ เด็กเข้าใจ

1.2 เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนตัวเลขอารบิก 1-10 ของเด็กปฐมวัย อาจต้องเพิ่มเติม กิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจและทำให้เด็กสนุกกับกิจกรรม เช่น เพิ่มเกมการศึกษาหรือให้รางวัลเพื่อเป็นการ เสริมแรง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สามารถใช้การจดจำรูปภาพ ในการส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนแบบอื่นๆ ของเด็ก ปฐมวัย เช่น การเขียนพยัญชนะไทย หรือตัวอักษรภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการต่อยอดสำหรับใช้ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อไป

2.2 สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนในเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมอื่นๆ เช่น กิจกรรม วาดภาพอิสระ กิจกรรมเกมการศึกษา เป็นต้น

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2558). คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย Developmental Surveillance and Promotion Manual (DSPM) Promotion Manual (DSPM). เชียงใหม่: สยามพิมพ์นานาชาติ.
- กุหลาบ ภูมาก. (2556). การศึกษาทักษะพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การประกอบอาหารที่บ้านอีสาน. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เจนจิรา ลักษณะบุญสง. (2554). การสื่อสารด้วยภาพในเด็กปฐมวัย. ปรินญานิพนธ์ศิลปมหาบัณฑิต สาขาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชมภู แก้วด้วง. (2556). ผลการจัดประสบการณ์ตามแนวภาษารวมชาติที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย. วารสารวิชาการและวิจัยทางสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. 8(23), 103.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). ชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 - 15 (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐญา นันทราช. (2563). การพัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้แบบไฮสโคปด้วยกิจกรรมเกมการศึกษา. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทิตนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ กลิ่นอานวย. (2560). การพัฒนาทักษะด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้สื่อตามแนวคิดการสอนแบบมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเวียงชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. 10(2), 61.
- ธีร์วรา ปลาตะเพียนทอง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพ คำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม. ปรินญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นัฏอริน แสงพงษ์พิทยา. (2556). ความสามารถทางการรับรู้ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมที่ใช้สื่อด้วยภาพสัญลักษณ์. ปรินญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นาฏนธิ ผิวเหลือง. (2549). การพัฒนาทักษะการเขียนตัวเลขอารบิกของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้ไฟวิ่ง. ปรินญานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

- นุจิรา เหล็กกล้า. (2561). การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยใช้เกมการศึกษาของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบางแก้ว. ปรินิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- บรรจบ ยศกำธร. (2552). ความสามารถในการจำตัวเลขของเด็กที่อยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการมีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับปฐมวัย โดยใช้เกมการศึกษา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 3(1), 61.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2555). การวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ปรียวาท น้อยคล้าย. (2553). ทักษะในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมการศึกษาประกอบภาพ. ปรินิพนธ์กศ.ม. สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พูนสุข บุญยสวัสดิ์. (2552). เมื่อหนูน้อยหัดเขียน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัสลาภรณ์ มูลโพธิ์. (2551). ผลการจัดกิจกรรมวาดภาพอิสระที่มีต่อความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ลัดดาวรรณ สัมภเวช (2554). การศึกษาภาพสัญลักษณ์ที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-9 ปี. ปรินิพนธ์ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วนนาท รักสกุลไทย. (2554). การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย 3-5 ปี. กรุงเทพฯ: ประสานการพิมพ์
- ศุภมาส จีรกอบสกุล. (2559). ทักษะทางภาษาด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกัน. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2550). โครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. ใน เอกสารประกอบคำสอน ECED 201 การศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ.
- หรรษา นิลวิเชียร. (2553). ปฐมวัยศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ
- อุไรวรรณ มาตมุงคุณ. (2554). การพัฒนาด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะจากงานกระดาษ. ปรินิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Carol Pua, D. L. (2013). Using mind-mapping as a tool to teach English vocabulary. Accessed May 5, 2020. Available from https://www.edb.org.hk/HKTC/download/eras/12-13/ERAS1213_R04.pdf